

VĚSTNÍK

FARNOSTI ODOLENA VODA

ODOLENA VODA, LÍBEZNICE, KLECANY, ŘEŽ
VELIKÁ VES, HOVORČOVICE, ZDIBY A DRASTY

DUŠICKOVÉ ZAMYŠLENÍ

Rád se procházím po hřbitovech, prohlížím si nápisy na náhrobních kamenech a přemýšlím, jaké příběhy jsou za nimi ukryté.

„Vdova po velkostatkáři“

„Vynálezce strojní pušky“

„Manželka zástupce ředitele obchodní akademie, v.v.“

Jak si budou lidé pamatovat mě? Jak bych chtěl, aby si mne pamatovali?

A proč o tom přemýšlet teď? Protože teď to ještě mohu ovlivnit tím, jak žiju.

Na druhou stranu, až mi budou tesat náhrobek, už mi bude jedno, co na něm stojí. Před Bohem nebudu velkostatkář, vynálezce, ani manželka v domácnosti. Způsob mého života rozhodne o tom, jestli budu stát před spravedlivým Soudcem, milosrdným

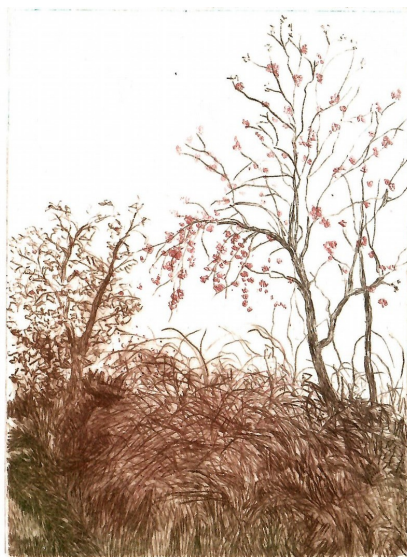
Lékařem duše nebo jestli skočím do náruče milovanému Tatínkovi.

Jsem na cestě. Zatím jsem zjistil, že nemohu chtít spravedlivý trest pro druhé a současně milosrdenství pro sebe. Odpuť nám, jako i my odpouštíme...

Já doporučuji poslední variantu, setkání s milovaným Otcem. Stačí k tomu už tady žít jako dítě, které ví, že je milované a chtěné; jako dítě, které je rádo se svým Otcem,

kdykoliv to jde; jako dítě, které dělá to, co dělá radost Otci, ne proto, že musí, ale ABY mu dělalo radost.

Nebudete-li jako děti... (Mt 18,3)

*Petr Škacha, trvalý jáhen
grafika, Zuzana Mašková*

Vážení čtenáři,
dušičkové dny nás vedou k zastavení nad otázkami, které si často odsouváme na později: Jakou stopu po sobě zanecháváme? Co je v našem životě skutečně důležité? Úvodní zamyšlení Petra Škáchy připomíná, že lidský život nelze měřit funkcemi, tituly ani úspěchy, ale především kvalitou vztahu k Bohu a k druhým lidem. Právě tato perspektiva prostupuje celým číslem.

Ohlédnutí za Farním dnem ukazuje radost ze setkání, sdílení a vzájemné služby našeho společenství. Podobně osobní vzpomínka na kající pouť na Hájek připomíná, že cesta víry vede nejen krajinou, ale především naším nitrem. Neméně silně zaznívá poděkování sester bosých karmelitek z Drast, které po letech budování kláštera vstupují do nové etapy svého poslání.

Nezapomínáme ani na péči o svět kolem nás, která je spojená se svatým Františkem. Jemu je věnována i stávající výstava ve farním sále v Odoleně Vodě. Na její zakončení mezi nás přijde provinciál bratří františkánů. A po jedné výstavě následuje druhá, neméně zajímavá.

Před námi je také advent. Pozvánky na rožátní mše, duchovní obnovu či tvorbu adventních věnců nás vybízejí, abychom tento čas prožili v otevřenosti pro Boží příchod.

Přejeme vám požehnané dušičkové dny.

Vaše redakce

Říjen

Bílé kravky pod jeřáby,
rudé šípky v oblaku.
Mlha nad cestami vábí
v útočiště zázraku.

Hořící nať nachem plane,
Krista krále zahřívá.
Žezla krásy nevidané,
veliká a zářivá.

Starci z nebes vbodávají
pruty slunce do hlíny
Věku budoucího taji
zachvěly se hlubiny.

Zachvěly se, zašeptaly.
Zazářila stigmata
Kristu, živé země králi,
světla v krvi rozžatá.

Bohuslav Reynek (1892–1971)
český básník, malíř, grafik a překladatel

ŽÁDNÝ ROBOT NENAHRADÍ OČI ZKUŠENÉHO AGRONOMA

říká soukromý zemědělec Ondřej Bačina z Klíčanech

Provozujete úspěšné hospodářství, jak jste se k zemědělství dostal?

Na našem statku v Klíčanech jsem již čtvrtá generace hospodářů. Moje prababička Blažena Prchalová koupila tento, kdysi zadlužený statek těsně před druhou světovou válkou. Zůstala sama, její manžel zemřel na následky válečných zranění z první světové války, takže na statku hospodařila s čeledínou.

Komunisté nám statek zabavili, můj táta pracoval jakožto „nevhodný kádr“ na státním statku. Měl k tomu malé hospodářství, řekl bych záhumenkového typu, králíky, pět prasat a kus pole, to se tolerovalo, ale rodina nemohla bydlet v tomto obytném domě. Žili v sousedním stavení, kterému dnes říkám „vejminek“, ale původně to bývala drůbežárna. Statek byl vrácen v restituci až mojí babičce.

Co vám na té práci nejvíc voní?

Jakožto syn zemědělského pracovníka jsem chodil na víkendové služby od mala. Tady jsme si vše o víkendech nacvičovali s bratranci a sestřenicemi u dědečka a babičky a ta práce mi opravdu voní. Celý den pobývat venku v přírodě a ta je pestrá a barevná. Samozřejmě, pokud mě nezachvátí „byrokratický šiml“. A také mě baví výzvy, které s sebou ta práce nese, protože každý rozumný agronom, podnikatel v zemědělství, sedlák, hospodář, farmář – říkejte tomu, jak chcete – má určitý

počet pokusů ve svém životě – a těmi je každá pěstební sezóna. Každá je jiná.

Na co všechno je třeba při práci pamatovat?

Musíte si všimnout spousty věcí, sledovat spoustu faktorů a znát spoustu dovedností. Žijeme sice v době elektronické a automatizované, ale zjišťujeme, že veškerá možná měření, dálkové průzkumy a podobné věci nikdy nenahradí oči hospodáře, který zná svůj region a ví, kde býval močál, protože tam byl kdysi vysušený rybník nebo jinde stávala třeba cihelna. To jsou podrobnosti, které musíte znát. Na to vám žádný umělý rozum nikdy nepomůže nebo nestačí.

Jen pro představu, jak velké je vaše hospodářství?

Statek čp. 14, na kterém sedíme, vlastnil 120 hektarů. Patřilo k němu ještě vedlejší hospodářství s číslem popisným 13, takže dohromady tady v Klíčanech něco kolem 150 hektarů. Ale já dnes celkem hospodařím

na nějakých 1 150 hektarech. Jde o půdu pronajatou od státu, soukromých vlastníků a církve, celkem je jich asi 250. S tím je spojena poměrně obsáhlá správní agenda na evidenci majetku, pachtovní smlouvy a daně. Ale výpočetní technika je v tomhle případě skvělá pomocnice.

Máte nějaké oblíbené období roku?

Miluji jaro, protože zima je pro zemědělce dlouhá. Byť zimy je samozřejmě také potřeba, jsme rádi za mráz a sníh, který přináší vláhu potřebnou ke každému pěstování. A pak samozřejmě, když se povede tak dlouhý pěkný podzim, jako je teď, tak to je fantazie. Nemusím mít 40stupňové vedro, to říkám na rovinu, ale letní období sklizně potřebujeme. Takže nedá se nic dělat, je to čas plný stresu, práce, potu, ale není to moje nejoblíbenější období. Podzim je mi daleko milejší.

Jak byste vysvětlil v době hypermarketů dnešním dětem a mladým lidem, co obnáší polní hospodářství? Tedy, že potraviny se musí někde vypěstovat, zvířata ustájit, nakrmit a jednou také porazit.

Tato otázka je zásadní, protože zemědělská produkce a zemědělský venkov je dnes úplně odtržen od konzumní společnosti. Zemědělství v očích společnosti je odvětví, které je obtěžuje. Běžní lidé mají za to, že znečišťujeme a zneužíváme životní prostředí, dodáváme nekvalitní suroviny pro výrobu potravin a čerpáme velké množství finančních prostředků ze společné evropské kasy. To je

samozřejmě mylný pohled.

Vzhledem k tomu, že u nás na statku děláme poměrně dost pokrokových věcí a snažíme se mnohé vracet zpátky přírodě tak, jak to má být, někteří profesori si nás zvou jako hlas zemědělských odborníků, abychom jim přesně toto osvětlili, jak to vidíme, proč to tak děláme.

Na náš program „Digifarmy“ k nám jezdí v průběhu roku střední školy z celé České republiky. Po domluvě s návštěvou projdeme celý provoz. Ukážeme jim techniku, technologie, agronomické souvislosti a snažíme se studentům zemědělské školy ukázat, co je kde může čekat. Aby jednou nebyli překvapeni, protože mýlky, zakořeněné ve společnosti, jsou ohromné.

Nebudu opakovat, že si děti myslí, že někde běhá po louce fialová kráva. To už snad všichni vědí, že to je blbost. Ale prostě jsou zvyklí, že maso se chodí kupovat do marketu a pro spoustu lidí je děsivá představa, že porazíme hospodářské zvíře.

Jaká zvířata žijí na vašem statku?

Chováme králíky, kohouty, ryby, nějakou drůbež vodní, hrabavou, slepice, je tu pes a kočka.

O co se ještě snažíte?

Snažíme se zemědělství dělat organicky a trvale udržitelně. To je náš základní princip. Pracujeme na tom, abychom zemědělskou agrochemii využívali v minimální nutné nebo nezbytné míře. Takže využíváme regenerativní způsoby hospodaření, kdy půdu uměle téměř nepracová-

váme, ale zkoušíme, jak se bude sama revitalizovat.

Provádíme také zpracování půdy pouze při vhodných klimatických podmínkách. Prostě, traktor bez kabiny měl něco do sebe, jelo se s ním na pole jenom při vhodném počasí. Dneska, když si někdo koupí stroj s klimatizovanou kabinou, tak v ní bude sedět, i když bude půl metru sněhu a bude s ním na poli dělat „prasečinu“. To se dříve z principu nedělo. Prostě, když venku lilo, tak jste s koňma po poli chodit nemohli.

Jaké máte další úkoly?

Kromě vlastního zemědělství se musíme starat ještě o krajinu a venkovní prostředí, abychom ho udržovali v dobré kondici pro rekreaci a odpočinek spoluobčanů. Je to součástí společenského zadání, abychom dělali krajinu pestrou. My zemědělci, si uvědomujeme, že ovlivňujeme životní prostředí pro spoustu dalších lidí a proto se snažíme o krajinu pečovat a plnit i tyto mimoprodukční funkce zemědělství. To znamená mulčování, prořezávky, vyséváme různé pestré směsi, aby tam, kde zrovna nic nepěstujeme a půda má z legislativních důvodů ležet ladem, něco zajímavého kvetlo. Abychom pro lidi vytvářeli pestrou krajinu.

A toto si třeba společnost vůbec neuvědomuje. Protože zemědělec rovná se příjemce dotací. My však nedostáváme vůbec žádné peníze „za nic“. Všechno je tvrdě podložené výkonem, dodáním nějaké služby, nějaké práce.

Jste znám jako podporovatel dobročinných akcí. Proč je pro vás důležité něco vracet lidem v místě, kde hospodaříte?

Možná si někdo myslí, že je to účelová věc, ale mně připadá zcela normální, že když někde působím a zatěžuji prostředí svojí činností, tak je potřeba do toho území něco vrátit. Třeba vejce od nás ze statku dodáváme do vesnic, na jejichž katastrech hospodaříme. Nechci vejce vozit někam do marketů či velkoskladů.

Pro území, kde se pohybujeme, se snažím těm lidem kompenzovat, že oni musejí strpět ten náš prach nebo hluk. Proto na oplátku udržujeme na svoje náklady cesty, snažíme se jim vytvářet pěkné prostředí. Když někdo potřebuje udělat dětské hřiště nebo chce vysázet nějakou zeleň, samozřejmě jdeme samosprávám na ruku.

Spolupráce mezi zemědělcem a obyvatelstvem v daném území je úplně základní princip soužití, aby mohlo fungovat. A dobročinnost, víte, ta na statku byla vždycky.

Měl jsem na mysli peníze, které jste věnoval na nové zvony pro kostel v Odoleně Vodě...

S panem farářem Kamilem z Odolné Vody spolupracujeme stran pozemků, protože on je správcem majetku církve a já pachtýřem. Když s něčím potřebuje pomoci, jsme domluveni, že se nebojí na mne obrátit. Můžeme pomoci technicky či surovinami. Spolupráce s panem farářem je zábavná, on v regionu působí velmi pozitivně. Myslím, že kultura

včetně církevní, do společnosti patří a pozvedává náš region.

Když byla možnost podpořit obnovu zvonů na kostele, vůbec jsem neváhal a dokonce se zúčastnil odlévání prvního zvonu v nizozemském Astenu a byl to úžasný zážitek.

Ted' byla možnost přispět i na druhý, větší zvon, což jsem samozřejmě také velmi rád podpořil. Protože se na podzimní prázdniny chystá opět odlévání, zvažujeme, že do Astenu vezmeme naše děti a ukážeme jim ten proces, aby věděly, že zvony jsou věčné.

Jan Oulík
Foto: autor

Bc. Ondřej Bačina, majitel firmy Agross.

Kdysi se polní hospodářstvím živila 75 % populace. Dnes se zemědělství neobejde bez mechanizace, protože v tomto oboru pracuje přibližně 2 % obyvatel Česka. „Na našem statku obhospodařuje přes tisíc hektarů pozemků, které připadají na partu pěti kluků, kteří obdělávají naše polnosti kompletně celý rok, včetně veškerých režijních činností, úklidu sněhu, sekání příkopů, kácení náletových dřevin, čištění potoků a rybníků.“

PROSBY K SEMIBOLESTIVÉ MATCE BOŽÍ POSTŘÍŽÍNSKÉ

Ve spolupráci s Obecním úřadem byla na naši kapličku v Postřižíně instalována schránka. Ta bude sloužit každému, kdo chce předložit své prosby, přání i poděkování Panně Marii.

Vzkazy budou pravidelně vybírány a o svátcích Panny Marie přineseny na oltář do kostela sv. Klimenta v Odolené Vodě, kde budou předloženy Bohu s prosbou o vyslyšení. *ju*

RORÁTY A ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Po dobu adventu se budou konat tři rorátní bohoslužby, a to ve čtvrtek 3., 10. a 17. 12. v kostele sv. Klimenta v Odolené Vodě od 6:00. Po bohoslužbě následuje pozvání na faru ke společné snídani.

+++

V sobotu 12. prosince v 5:30 se od kostela sv. Klimenta vydáme na pouť do Drast, kde spolu se sestrami

bosými karmelitkami budeme slavit v 7:15 rorátní bohoslužbu, po které následuje snídane v kryptě kostela. Od 9:00 program pokračuje adventní promluvou P. Gorazda Františka Krušiny O.Praem, po ní bude do 12:00 příležitost ke svátosti smíření.

Společenství Kerit, organizátor akce, prosí o přihlášení na e-mail: kerit@kerit-drasty.cz.

red.

V sobotu 28. 11. od 14 do 16 hod. **jste zváni k tvorbě adventních věnců** ve farním chlévě v Odolené Vodě (vstup ze dvora).

Jedlové chvojí bude k dispozici. Stačí přinést vlastní slámový základ, svíčky a vše, čím si budete chtít věnec ozdobit.

PODIVUHODNÁ NÁHODA

Věž kostela Nanebevzetí Panny Marie v Klecanech má nový „kabát“, tj. fasádu. Barevnost je, myslím, podle našich představ. Dle rozhodnutí památkové péče měla ale vypadat úplně jinak, a to v monochromní okrové.

Už od ledna, a intenzivně v srpnu a září, jsme s NPÚ v zastoupení paní památkářky vedli nesnadnou diskuzi. Svým pohledem na řešení fasády nás z odborné veřejnosti podpořil „náhodný kolemjdoucí“ akad. arch. David Vávra a zkušený znalec umění pan PhDr. Jan Vojta. Dále za far-nost akad. arch. Milada Vorlová, členka klecanského společenství. Za město to byla architektka Markéta Pešicková a paní místostarostka Kateřina Fialová. V neposlední řadě to však byl rektor kostela P. Pavel Ku-neš, sám výtvarník s citem pro vní-mání poselství evangelia v dnešní době.

To vše, nebo spíš tito všichni, nestačili ke změně pohledu NPÚ.

Co následovalo? Rozladěn jsem odešel z kontrolního dne a šel rov-

nou ke zpovědi, aby se mi celá zále-žitost nedostávala do mysli a nevník-la mi do srdce žádná žádostivost.

Poučen ignaciánskou spirituali-tou: Dělejte všechno, jako by to zá-leželo na vás a modlete se, jako by všechno záleželo na Bohu, jsem ce-lou záležitost svěřil patronce kostela Panně Marii, ať se stará. A ta se postarala. Profesionální firma při míchání barev udělala „chybu“ a namíchala opačný vzorek. A tak máme věž kostela vymalovanou, jak jsme si přáli!

Celá záležitost je pro mě duchov-ní zkušenost a kdybych mohl, tak tento zázrak nechám vymalovat na strop presbytáře, ze kterého během této peripetie odpadla malba vousa-tého Boha Otce z 19. století. Ano, i toto 19. století bylo kdysi součas-ností, která promlouvala k lidem. Samozřejmě je třeba mít úctu ke zdě-děnému dědictví a zároveň rozlišo-vat věci podstatné. Kostel není mu-zeum s vitrinami, ale živý prostor. Setkání Boha a člověka.

P. Kamil Vrzal

OHLÉDNUTÍ ZA FARNÍM DNEM

V neděli 4. října jsme v Odoleně Vodě prožili již druhý Farní den. Bohoslužbu ve farním kostele sv. Klimenta společně celebroidli kněží Vladimír, Pavel, František, Kamil a řeckokatolický duchovní Ivan. Evangelium četl jáhen Petr. Zpěvem doprovodil sestavený pě-

vecký sbor pod vedením Michala Reisera. Poté následovalo občerstve-ní na farní zahradě a zábavný pro-gram s kvízem. Počasí nám přálo, stejně jako při premiéře před třemi lety. Zeptali jsme se několika účast-níků, jak Farní den prožili. Odpově-di najdete na další straně.

ANKETA: Co si odnášíte z našeho společného farního dne?

Jaroslav Seyfried:

- celá akce byla dobře zvládnuta, každý z organizátorů přesně věděl, co má dělat a také to dělal
- bohoslužba byla krásná, kázání P. Pavla Kuneše bylo perfektní a muselo oslovit, včetně přítomných dětí, hudební doprovod profesionálně zvládnutý
- občerstvení na faře skvělé
- počasí nádherné, díky sv. Petru.

*Farní kostel sv. Klimenta
a město Odolena Voda*

Foto: archiv farnosti

Kázání P. Pavla Kuneše

Kateřina Soukupová:

Z Farního dne jsem si odnesla radost, pohodu, pocit sounáležitosti ... a spokojené břicho. Bylo velmi hezky postaráno nejen o duchovní stravu .

Helena Richterová:

Asi je to naivní názor , ale já mám z Farního dne naprosto nadpozemské zážitky. Celá ta organizace musela dát hodně práce. A užili jsme si ho naplno.

Musím moc ocenit kázání P. Pavla Kuneše. Sama jsem mu ho při hostině pochválila a on mi řekl, zda si z něho budu něco pamatovat. Samozřejmě, že budu. O čemž jsem ho ujistila.

Schola pod vedením Michala Reisera

Lad'ka Nedělová:

Bylo to moc hezký, líbily se nám kvízy a pohoštění bylo výborné.

Pizza pana Myroslava

Josef Kubera:

Líbilo se mi, jak se setkala celá far-
nost a zapojila se naše společenství.

Alena Radolfová:

Kvíz byl výborný nápad – něco zna-
lostí jsme oživil, něco doplnili. Ně-
co zase zapomeneme, takže příště je
možno zopakovat.

Moderovaný program na farní zahradě

*Za organizaci patří poděkování pas-
torační radě a všem, kteří se zapojili
do liturgie, připravili chutné pohoš-
tění i společný program.*

Karolina Martínková

Foto: Petr Jarolínek

MOJE OHLÉDNUTÍ ZA POUTÍ DO HÁJKU

Když se poutník stává kajícím

V pondělí 5. 10. jsem měla tu milost zúčastnit se kající pouti do Hájků, kterou vedl otec arcibiskup Stanislav Příbyl. Z naší farnosti jsem jela s Alenkou Radolfovou a P. Kamillem. V Hostivici, odkud jsme vycházeli, jsme se potkali s Katkou Soukupovou a na poutní cestě se viděli s Magdalenou Svobodovou a jáhnem Petrem z Drast.

Už když jsem na Hájek přicházela, měla jsem silný pocit, že tam prostě musím a chci být. Nechtěla jsem být jen jednou z mnoha v davu, jen obyčejným divákem. Toužila jsem celou pout' prožít hluboce a osobně.

Pro mě to byl čas, kdy jsem se v tichu dívala na svůj vlastní život, na své chyby, hříchy a na to, jak vlastně tímto světem putuji. Stanula jsem tam zkrátka jako kající člověk, který si uvědomuje svou slabost, ale zároveň prosí o Boží milosrdenství.

Bylo moc krásné vidět a vnímat společenství tolika dalších poutníků. Člověk tam hned pocítil, že na téhle životní cestě není sám. Domů jsem se vracela s obrovskou vděčností v srdci za to, že jsem tam mohla být a prožít tak hluboké ztišení.

Halyna Pavlovská, Kojetice

Foto: P. Kamil Vrzal a Člověk a víra

KLAUZURA JAKO DUCHOVNÍ BLÍZKOST

Milí farníci, jak už možná víte, 28. 11. bude po slavnostní mši svaté (9:30) uzavřena papežská klauzura našeho kláštera. Rády bychom se při té příležitosti s vámi ohlédly za uplynulou dekádou – je to totiž právě deset let od chvíle, kdy několik z nás poprvé navštívilo Drasty.

V roce 2016 jsme prvně vstoupily na zarostlý dvůr a uprostřed ruin se snažily představit si budoucí klášter. Představivosti to chtělo opravdu hodně. Koupě pozemku nás zpočátku nijak nepřitahovala. Ale Bůh už měl svůj plán a postupnými kroky nás vedl dál.

V roce 2018 jsme areál odkoupily od Vyšehradské kapituly a začaly jezdit na brigády. Tím se začalo období našeho dispenzu od papežské klauzury. Seznámily jsme se s otcem Kamilem a domluvily se na první brigádě farnosti, která se uskutečnila 27. 10. 2018. A pak následovalo mnoho dalších. S radostí a vděčností vzpomínáme jak na společnou práci, tak i na příjemné chvíle u oběda, nejdříve na rybářských stoličkách či dřevěných trámech, později v altánu v lesoparku.

Od roku 2020, kdy jsme se do Drast přestěhovaly, jsme se občas s některými z vás začaly setkávat i při bohoslužbách v provizorní kapli v bývalém ovčíně. Uplynulo dalších pár let, vyrostl klášter s kostelem a v Drastech se k našemu velkému potě-

šení začaly díky společenství Kerit pořádat nejen farní brigády, ale také farní rekolekce.

Nyní toto mimořádné období končí a naše komunita stojí před návratem k obvyklému způsobu života kontemplativního kláštera s klauzurou. Papežská klauzura je ohraničeným prostorem, který má tomuto životu modlitby napomáhat. Kromě nutných případů z něj nebudeme vycházet a bez vážného důvodu do něj nebude ani nikdo vstupovat. Bude zahrnovat budovy kláštera a klášterní zahradu, ostatní části areálu zůstanou nadále přístupné. Na vrátnici se většinou setkáte s některou z našich zaměstnankyň. S námi sestrami můžete nadále prožívat mše svaté a některé modlitby v kostele. A pokud bude třeba, jsme nadále k dispozici na mailu.

Především bychom vás chtěly ujistit o naší duchovní blízkosti, která – jak věříme – není méně reálná než ta fyzická. Je nám velkým potěšením být součástí farnosti Odolena Voda, přirostla nám k srdci. Velmi si vážíme, jakého přijetí se nám zde dostalo – od otce Kamila i od vás všech. Ze srdce vám děkujeme, že jste nás doprovázeli na naší cestě – modlitbou, prací na brigádách, přátelstvím... I my vás zahrnujeme a budeme zahrnovat do našich modliteb. A prosíme Pána, aby přítomnost našeho kláštera pro vás byla požehnáním – tak jako vy jste požehnáním pro nás.

Vaše sestry bosé karmelitky z Drast

Foto: farní archiv

ŽEHNÁNÍ ZVÍŘAT V DUCHU SVATÉHO FRANTIŠKA

V sobotu 3. října, v předvečer svátku svatého Františka z Assisi, jsme se před kostelem svatého Klimenta v Odoleně Vodě sešli k poněkud neobvyklému, ale velmi krásnému setkání – k žehnání zvířat.

Svatý František měl ke zvířatům mimořádně blízký vztah. Neviděl v nich majetek, ale své bratry a sestry, s nimiž společně sdílíme Boží stvoření. Právě v tomto duchu jsme se chtěli na chvíli zastavit, poděkovat za dar života a světit naše zvířecí přátele do Boží ochrany.

Setkání zahájilo krátké zamyšlení nad tím, co nám naši zvířecí přátelé dávají. Zaznělo čtení z knihy Genesis o stvoření živých tvorů (Gn 1, 20-25) a připomněli jsme si slova svatého Františka z jeho Chvalozpěvu stvoření. Společně jsme poděkovali za všechny tvory, kteří s námi sdílejí tento svět, a v přímlovkách jsme pamatovali také na opuštěná, nemocná a trpící zvířata.

Poté přišlo na řadu samotné požehnání. Před kostelem se sešli pejsci Elvis a Týnka a také papoušek Bóďa. Velmi milým hostem byla rovněž paní veterinářka se svou rodinou. Bylo krásné vidět, že péče o zvířata dokáže spojit nejen rodiny a přátele, ale také svět lidské péče, odbornosti a víry.

Možná právě v tom byl smysl našeho sobotního setkání. Nešlo jen o to, aby jednotlivá zvířata dostala požehnání. Chtěli jsme si připomenout, že život není samozřejmost

a že všechno živé je nám svým způsobem svěřeno. Když se staráme o tvora, který nám důvěřuje, učíme se zároveň odpovědnosti, něže a úctě k životu.

A možná je toto malé poselství určeno i těm, kteří na setkání nebyli. Nemusíme mít doma psa, kočku ani papouška, abychom mohli žít v duchu svatého Františka. Stačí se jen trochu pozorněji dívat kolem sebe – na ptáky na obloze, stromy, které nás obklopují, zvířata v krajině i domácí mazlíčky našich blízkých. Učit se vidět stvoření ne jako samozřejmost, ale jako dar, za který můžeme být vděční.

Svatý František nám připomíná, že člověk není od ostatního stvoření oddělený. Jsme jeho součástí. A když dokážeme mít úctu k malému a zranitelnému tvorů, učíme se tím i větší úctě k člověku, který je vedle nás.

Pokud vás myšlenka oslovila, budeme rádi, když se příští rok přidáte také.

Klára Manová, Odolena Voda
Foto: Jan Oulík

SETKÁVÁNÍ PRO NEFORMÁLNĚ PEČUJÍCÍ V KRALUPECH

Pečovat o blízkou osobu je jistě krásná a záslužná činnost, mnohdy ale není vidět, kolik sil a neviditelné práce nás stojí. Snadno se může dostavit pocit vyčerpání, nejistoty, strachu nebo dokonce vyhoření. A právě proto vzniká v Kralupech nad Vltavou nová podpůrná skupina pro lidi, kteří o někoho neformálně (tedy ne svou profesí) pečují. Skupina se bude scházet jednou za dva

týdny a nabízí praktické rady odborníků, možnost sdílení, terapeutickou podporu či například praktickou výpomoc. Pokud máte zájem se dozvědět více nebo se do skupiny zapojit, kontaktujte její zakladatelku, paní Zitu Kloudovou: nachvilukso-be@mestokralupy.cz. Celá akce je pořádána Pečovatelským domem Kralupy nad Vltavou.

karmar

SVÍČKY PRO UKRAJINU

Válka na Ukrajině pokračuje už pátým rokem. Mnozí z nás se snaží napadené zemi a jejím obyvatelům pomáhat modlitbami za mír, příspěvky do dobročinných sbírek a podporou ukrajinských rodin, které u nás našly útočiště. Pomáhat je možné také sběrem zbytků vosku a svíček pro výrobu zákopových svíček, které vyrábějí dobrovolníci z organizace Pomáháme Ukrajině, z. s.

Svíčku tvoří kovová nádobka naplněná voskem a kartonem, který slouží jako knot. Svíčka může hořet až šest hodin. V náročných podmínkách pomáhá vojákům i vojačkám zahřát se, ohřát jídlo, uvařit čaj nebo usušit mokré oblečení. Zásoby svíček jsou určeny také pro civilní objekty, například nemocnice, kde mohou být využity v případě výpadků elektřiny

způsobených ruskými útoky.

Co můžeme udělat? Přinést zbytky svíček nebo vosku, které už doma nevyužijeme (dobrovolníci si poradí i se svíčkami ve skleněných i plastových nádobách) **na sběrné místo do vyznačených boxů v kostele sv. Martina v Líbezniciích nebo v kostele sv. Klimenta v Odoleně Vodě.** Odtud budou předány zmíněnému spolku k další výrobě. Sběrka není časově omezená – vosk bude potřeba po celý podzim a zimu.

Vosku a parafínu je v současné době nedostatek, proto je každý darovaný kousek velmi cenný. Z malého plamínku se může stát znamení, že na lidi, kteří prožívají válku, nezapomínáme.

Michaela Procházková, Líbeznice

Foto: zdroj internet

DERNISÁŽ VÝSTAVY PO STOPÁCH SV. FRANTIŠKA Z ASSISI

Výstava o svatém Františku vytvořená na 12 panelech mapuje život, dílo a duchovní odkaz světce, který zemřel před 800 lety a i po tak dlouhé době stále inspiruje.

Velmi pěkně zpracovaný portrét sv. Františka sestavil pan Miroslav Čábelka pro letošní Noc kostelů v Líbeznicích. Výstava byla umístěná na faře, kde si jí mohli návštěvníci prohlédnout.

Velmi dobře posloužila o červnovém víkendu pro děti, jehož tématem byl právě tento světec. V současné době zdobí farní sál, kde jste ji mohli zhlédnout při Farním dni.

Na závěr bychom této výstavě věnovali pozornost v **úterý 10. 11. v 18:00 na faře v Odoleně Vodě**, na které promluví její autor a pozvání přijal i provinciál františkánů bratr Bonaventura O. Čapek OFM.

kv

VERNISÁŽ NOVÉ VÝSTAVY - Kolem nás všechno

Připravovaná výstava na faře v Odoleně Vodě nazvaná „**Kolem nás všechno**“ představuje grafická díla studentů KVV PF JU v Českých Budějovicích.

Expozice je sestavena převážně z komorních grafik věnujících se klasickým tématům, jako jsou zátiší, krajina či abstraktní motivy. Práce vznikly tradičními grafickými technikami, které si studenti v rámci studia osvojují. Kolekce je dále doplněna o plakátovou prezentaci z výtvarných seminářů, jako je autorská kniha nebo autorská volná tvorba. Ve výtvarném umění platí, že každá generace v té předchozí nachází právě to, co zrovna potřebu-

je, a neustále tak odkrývá nové významy.

Výstava tak není pouze přehlídkou jednotlivých děl, ale i pozvánkou k osobnímu prožitku a zamyšlení nad tím, co je kolem nás, co nás běžně obklopuje...

Vernisáž proběhne ve čtvrtek 26. 11. v 18:00 ve farním sále.

Lze zakončit slovy Albrechta Dürera: „*Vždyť vlastně umění vězí v přírodě. Kdo je z ní dovede vyrvat, ten je má.*“

Výstavou provede: doc. Lenka Vilhelmová, ak. mal.

Výstava potrvá do 31. 1. 2027.

Lenka Vilhelmová, Mělník

PŘÍPRAVA NA PŘIJETÍ SVÁTOSTI BIŘMOVÁNÍ

Kdo z vás věřících bez ohledu na věk máte zájem přijmout tuto svátost, ozvěte se P. Kamilu Vrzalovi. Od ledna příštího roku by po domluvě započala příprava, která by se

skládala z pravidelných čtrnáctidených setkání.

Ve svatodušní době bychom po domluvě s panem biskupem k biřmování přistoupili.

kv

NÁBOŽENSTVÍ V NOVÉM ŠKOLNÍM ROCE

Vážení rodiče, mši svatou ve středu 7. 10. v kostele sv. Klimenta v Odoleně Vodě byla zahájena výuka náboženství v tomto školním roce a probíhá na faře v Odoleně Vodě a v ZŠ Líbeznice.

Fara: 1. a 2. třída pondělí od 17:15 do 18:00, výuku vede katechetka Martina Straková.

3. a 6. třída středa od 15:30 do 16:15
Výuku vede katechetka Barbora Škáchová.

7.-9. třída čtvrtek od 17:00 do 18:45
Výuku vede P. Kamil Vrzal.

ZŠ Líbeznice: 1.-5. třída čtvrtek od 14:00 do 14:45

Výuku vede P. Kamil Vrzal.

MŠE K ZAHÁJENÍ VÝUKY NÁBOŽENSTVÍ

Ve středu 7. října byla mše, která zahájila výuku náboženství. Sešlo se nás docela dost. Připomněli jsme si, že Pán Bůh nás má rád a můžeme mu říkat Tatínku. Na modlitbu Otče

náš jsme všichni vytvořili velký kruh kolem oltáře. To se nám líbilo. Těšíme se na nábožko.

Domča a Zita

SBÍRKA NA NOVÉ ZVONY UKONČENA

Sbírku na pořízení zvonů pro kostel sv. Klimenta v Odoleně Vodě před dva a půl rokem zorganizoval ve spolupráci s farností *Kulturní spolek VKUS*. Dnes můžeme s potěšením a vděčností vyhlásit, že sbírka je ukončena. Podařilo se vybrat přes 1,2 mil korun.

Před rokem na svátek patrona kostela sv. Klimenta byl posvěcen první zvon Marie. Nyní je již hotová výtvarná podoba druhého, hlavního zvonu, Kliment, který bude odlit ve čtvrtek 29. 10. v nizozemském Astenu zvonařem Petrem Rudolfem Manouškem.

Všem, kdo finančně přispěli, moc děkujeme a těšíme se na setkání při přivítání zvonu na jaře příštího roku.

Václav Mašek, Odolena Voda
Reliéf: Jiří Kobr

BOHOSLUŽBY NA DUŠIČKY

Slavnost Všech svatých

V **neděli 1. 11.** budou konány **pobožnosti na hřbitově** (pokud u kostela není hřbitov, vzpomínka na zemřelé se uskuteční v kostele).

Na hřbitově ve **Veliké Vsi** dušičková pobožnost proběhne dopoledne v **10 hodin**.

Vzpomínka na všechny věrné zemřelé - pondělí 2. 11.

- **7:15 a v 16:30** mše svaté v kostele sv. Terezie z Avily v **Drastech**

- **18:00** mše svatá ve farním kostele sv. Klimenta v **Odoleně Vodě** s následnou pobožností na hřbitově

ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI

V prvních listopadových dnech chodíme na hřbitovy a myslíme s láskou na zemřelé. V modlitbě je svěčujeme Bohu. Věříme, že jejich život smrtí neskončil. Je teď skrytý u Boha. A Bůh nás všechny chce jednoho dne vzít k sobě. Je-li však něco, co by nám v tom bránilo, v modlitbě si vyprošujeme takzvané odpustky, které je možné získat v dušičkovém týdnu od 1. do 8. listopadu za těchto podmínek:

- návštěva hřbitova,
- modlitba za zesnulé,
- modlitba na úmysl Svatého otce,
- vyloučení zalíbení v hříchu,

- svaté přijímání,

- v okruhu těchto dní svátost smíření.

Od 1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den se při návštěvě kostela modlíme modlitbu Páně a Vyznání víry.

Příležitost ke svátosti smíření bude ve farním kostele sv. Klimenta v Odoleně Vodě:

středa 28. 10. - od 17:00 do 17:50

pátek 30. 10. - od 17:00 do 17:50

sobota 31. 10. - od 17:00 do 17:50

neděle 1. 11. - od 7:30 do 8:20

Vydáno: 25. 10. 2026 pro vnitřní potřebu farnosti Odolena Voda
Kontakt: Římskokatolická farnost Odolena Voda, U Fary 15,
250 70 Odolena Voda; e-mail: farnostodolenavoda@gmail.com;
www.farnostodolenavoda.cz; IČ: 68381930; BÚ: 4369180329/0800

P. Kamil Vrzal, farář - mobil 728 775 536, člen redakční rady

P. Pavel Kuneš, rektor kostela v Klecanech - mobil 731 625 978

P. Vladimír Málek, rektor kostela v Líbeznicích - mobil 602 379 861

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 20. 12. 2026, uzávěrka 6. 12. 2026, příspěvky posílejte na e-mail: vestnik@farnostodolenavoda.cz.

Redakční rada: Jan Oulík, Jana Cibulková, Karolina Martínková, Petr Jarolímek

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním Věstníku.